

Т. 25. Кога погледнахъ съ телескова мѣсячинъ-тъ, Галилей видѣлъ че по неѣ има долове и планины. *Л. Д. 1870 р. 156.* Пасла баба козици на два рида високи на два дола широки. *М. 661.* Идефъ, идефъ до пол-пяти Секоа дола, скърши кола, Секоа рида пукни вола. *М. 265.* Тъмни-тѣ долове. (*Мрачныя ущелья*). *Р. 24.* Рикна волъ въ темень долъ, чуя лисици-те, опърчи'а опашки-те (тъпанъ). *М. р. 531. (ам.)* 2) оврагъ, ровъ. Стръмень долъ (*крутой оврагъ*). *Р. 102.* Това юнаштво, што го кара да прескача долишта, плетишта. (*Gräben und Palisaden*) и бурни-тѣ рѣки. *Ри. 5. 3)* шахта. Съ тая свѣтлина са фотографирватъ подземни тъмни местности, т. е. долове за камени вжглища окни, катакомби и др. *Л. Д. 1876 р. 93.* 4) потокъ. Лава течеше като единъ долъ отъ планината. *Р. А. 56.* Така ся принудиха да забѣгнатъ въ пещера-та за да ся не повлекатъ отъ долове-тѣ на дъжда. *Р. А. 142.* Долчѣ ум. 1) долинка. 2) ручеекъ: Въ Тракиѣ, тамъ, сѣки знай, какви долчета водни Росятъ на често брѣгъ и край. *Л. Д. 1874 р. 180.* Тамъ долчето сладкогласно чуркаше на бистринъ. *Сб. 114.*

Долчина с. ж. долина, лощина. **Долчинка** ум. долинка. Въ долчината между брѣгътъ и водата растѣше на единъ човѣшки бой трѣстика. *Тб. 47.* Я иди, Босуле, я иди Най първа мърша да станешъ, Долчина да си исполнишъ, Черни-те орли да влечешъ, Зелени мухи да бръмчатъ. *Ч. 284.* Стигнахъ край една долчинъ Вечеръ късно въ тъмнинъ. *Сб. 113.* Подъ сѣко дърво и юнак, Всѣка долчинка и байрак. *Д. 18, 31—32.* Запуши са долчинка, Азъ утидохъ да вида; Синигеръ са женеше За врабчова дъщеря.—*Ч. 184.* Близко дорѣката Ломъ, Милчу замръкна потърколи са малко на стърни въ една долчинка на зелена-та морава, уморенъ тосъ-часъ заспа. *Зк. 127.*

Домá нар. 1) дома. Па ся чуди и ся мае Да ли шербет да изпие Или мома да цѣлуе. Шекер-шербет дома има, Малка мома дома нема. *Д. 68, 10—14.* Дома и да умрешъ е добръ. *Ч. 153.* **У домá,** дома, въ домѣ. Врътопчине и на това склонихъ да хранятъ добытка си у дома (т. е. на яслъ). *Л. Д. 1869 р. 133.* (Дѣтца-та ни) всичко что потрѣбва у дома прѣсмѣтатъ и забѣлѣжатъ. *иб. р. 139.* 2) домой. Дома пойде мошне умилено. *М. 184.* Конъи дома дойдоха безъ товари, безъ стопанъ. *М. 254.* Айде пакъ на вечеръ (моми-те) дома сѣ вращаеъ, Како еребици ситно ми бързаеъ. *М. 474.* Па отиде дури дома, Та измесе шаренъ колакъ. *М. 206.*—**По домá си,** по домамъ. Арабіе-ти остояли по дома си неподвижни. *Л. Д. 1869 р. 4.* Тыи (дѣтца-та) разидоха си ся всякой по дома. *Тб. р. 138.*

Домазлѣкъ* (dhomouzlyg s. ture Etable à cochons) с. м. скотъ,